

Любовь как философская и этическая категория¹

Можно много рассуждать о невозможности определения любви как понятия, о ее неустранимой субъективности как чувства и о бесконечной многогранности как явления. В то же время неоспоримым остается факт, что любовь как философская и этическая категория неразрывно связана с понятиями идеала и счастья.

Именно в этом направлении и следует искать ответ на давний вопрос: что есть любовь?

И первое, что нам нужно определить на пути к главному ответу, это:

1) что такое идеал, единства с которым жаждет влюбленный?

2) и что такое счастье, недостижимость которого несет страдание влюбленному?

Очевидно, что даже при условии направления любви на самого себя речь всегда идет о некотором разделении на субъекта и объекта любви, то есть влюбленного и любимое. Поэтому категория любви интенциональна, – направлена на *не-Я* или *Другого*, как жажда единства со своим идеалом и ощущения счастья с идеальным *не-собой* или *собой-другим*.

Исходя из этого, можно дать следующие определения только что упомянутых понятий:

1) **идеал** – это то, с чем человек ощущает полную и исчерпывающую согласованность.

Любимые чашка, домашнее животное, аллея в парке, фотография, прочитанная или увиденная история, образ человека, слова, действия – все это для нас является частью нас самих, нашего чувственного равновесия, стремимся ли мы к покою или протестуем против него, оно вызывает у нас одно желание – согласиться, принять как есть;

2) **счастье** – это ощущение достижения человеком идеала.

---

¹ Эссе, написанное для участия в дискуссии «Метафизика любви», которая состоялась 28 сентября 2013 г. под эгидой «Сообщества сознательного общения» (оно же «ЗС») в г. Кривой Рог, Украина.

Всякий раз, доставая любимую чашку, играя с любимым питомцем, гуляя в парке по любимой алее, перечитывая любимую историю, встречаясь с любимым человеком, говоря и делая важные для вас слова и поступки, вы ощущаете счастье этого момента;

3) **несчастье** – это ощущение недостижимости человеком идеала

Когда вы осознаете невозможность встречи с любимым или утраты им своей идеальности, вы гневаетесь, розачаровываетесь, грустите – вы несчастны;

4) **любовь** – это воля к достижению и поддержанию достигнутого идеала.

Всякий раз, когда вы стремитесь к тому, чтобы создать, добыть, восстановить тот или иной ваш идеал, – вы боретесь за его право быть и за ваше право быть с ним вместе. Это значит, что вы любите.

В конечном счете, мы отвечаем не только на поставленные нами выше, но и на другие важные для человека вопросы. Почему и как соединены в любви счастье и страдание? Какая любовь несет влюбленному счастье, а какая страдание? Что такое любовь с первого раза и можно ли влюбиться намеренно?

Serge Boundary

Любов як філософська та етична категорія²

Можна багато міркувати про неможливість визначення любові як поняття, про її неусувну суб'єктивність як почуття і про нескінченну багатогранність як явища. В той же час безперечним залишається факт, що любов як філософська та етична категорія нерозривно пов'язана з поняттями ідеалу і щастя.

Саме у цьому напрямі і слід шукати відповідь на давнє питання: що є любов?

І перше, що нам треба визначити на шляху до головної відповіді, це:

- 1) що таке ідеал, єдності з яким жадає закоханий?
- 2) і що таке щастя, недосяжність якого несе страждання закоханому?

Очевидно, що навіть за умови спрямування любові на самого себе завжди йдеться про певне розділення на суб'єкт та об'єкт любові, тобто закоханого і кохане. Тому категорія любові інтенціональна, – спрямована на *не-Я* або *Іншого*, як жадання єдності зі своїм ідеалом і відчуття щастя з ідеальним *не-собою* або *собою-іншим*.

Виходячи з цього, можна дати наступні визначення тільки що згаданих понять :

- 1) **ідеал** – це те, з чим людина відчуває повну та вичерпну узгодженість.

Улюблені чашка, домашня тварина, алея у парку, фотографія, прочитана або побачена історія, образ людини, слова, дії – усе це для нас є частиною нас самих, нашої чуттєвої рівноваги, чи прагнемо ми до спокою або протестуємо проти нього, воно викликає у нас одне бажання – погодитися, прийняти як є;

- 2) **щастя** – це відчуття досягнення людиною ідеалу.

Кожного разу, дістаючи улюблену чашку, граючи з улюбленою таринкою, гуляючи в парку улюбленою стежкою, перечитуючи улюблену

---

² Есе, написане для участі у дискусії «Метафізика любові», яка відбулася 28 вересня 2013 р. під егідою «Спільноти свідомого спілкування» (она ж «ЗС») у м. Кривий Ріг, Україна.

історію, зустрічаючись з коханою людиною, кажучи і роблячи важливі для вас слова і вчинки, ви відчуваєте щастя цього моменту;

3) **нещастя** – це відчуття недосяжності людиною ідеалу

Коли ви усвідомлюєте неможливість зустрічі з коханим або втрати їм своєї ідеальності, ви гніваєтеся, розчаровуєтесь, сумуєте – ви нещасні;

4) **любов** – це воля до досягнення і підтримання досягнутого ідеалу.

Кожного разу, коли ви прагнете до того, щоб створити, добути, відновити той або інший ваш ідеал, – ви боретеся за його право бути і за ваше право бути з ним разом. Це означає, що ви любите.

В решті решт, ми відповідаємо не лише на поставлені нами вище, але й на інші важливі для людини питання. Чому і як поєднано в любові щастя і страждання? Яка любов несе закоханому щастя, а яка страждання? Що таке любов з першого разу і чи можна закохатися навмисно?